

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 533/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného SOJKA LEGAL s. r. o., A. Kmeť'a 357/1, Dubnica nad Váhom, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/6/2022-467 z 26. októbra 2022 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/54/2023 z 28. novembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom krajského súdu č. k. 24Co/6/2022-467 z 26. októbra 2022 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) a rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/54/2023 z 28. novembra 2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok najvyššieho súdu“). Navrhuje rozsudky krajského súdu a najvyššieho súdu zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Žiada tiež o priznanie náhrady trov konania pred ústavným súdom.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou domáhal určenia zániku záložného práva na špecifikovaných nehnuteľnostiach.
3. Rozsudkom č. k. 8C/63/2016-423 z 28. januára 2021 Okresný súd Galanta (ďalej len „okresný súd“) žalobu sťažovateľa zamietol a rozhodol, že žalovaný má voči sťažovateľovi právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.
4. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že vo veci nie je daný naliehavý právny záujem; námietka premlčania uplatnená sťažovateľom je nešpecifikovaná; žalovaná si nemohla

uplatniť práva v konkurznom konaní úpadcu HM UNIVERZÁL GALANTA spol. s r. o., pretože lehota na prihlásenie záložného veriteľa do konkurzu uplynula 30. septembra 2006, správca odstúpil od kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti z majetku úpadcu 23. novembra 2006 a zaradenie nehnuteľnosti do konkurznej podstaty oznámil 29. novembra 2006, teda po uplynutí lehoty na prihlásenie nárokov; boli splnené všetky zákonom predpísané náležitosti na prevzatie dlhu a záložná zmluva je určitá.

5. Po podaní odvolania sťažovateľom krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil prvoinštančný rozsudok, pričom okrem iného uviedol, že okresný súd nesprávne posúdil otázku naliehavého právneho záujmu sťažovateľa na požadovanej žalobe. V tomto smere považoval odvoláciu argumentáciu sťažovateľa za dôvodnú. Zároveň však dodal, že napriek nesprávnemu záveru súdu prvej inštancie (tento záver bol bez ďalšieho dôvodom na zamietnutie žaloby) sa súd prvej inštancie zaoberal aj vecnou stránkou uplatneného nároku.

6. Krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že žalovaná záložné právo v konkurze prihláškou nemohla uplatniť, vychádzajúc zo skutočnosti, že v čase vyhlásenia konkurzu nemala žiadny právny vzťah k úpadcovi. Ustanovenie § 28 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“) predpokladá vzťah úpadcu – dlžníka zabezpečenej pohľadávky a záložného veriteľa. Úpadcom bola spoločnosť HM UNIVERZÁL GALANTA spol. s r. o. v likvidácii. Na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz 11. augusta 2006. Záložná zmluva zo 6. apríla 2005 bola uzavretá medzi záložným veriteľom (žalovanou) a záložcom (vtedajším dlžníkom E.D.K. spol. s r. o., ktorý predtým so súhlasom veriteľky prevzal dlh od pôvodného dlžníka HM UNIVERZÁL GALANTA spol. s r. o.). Záložný veriteľ teda v období prihlasovania pohľadávok do konkurzu nemal pohľadávku voči úpadcovi. Preto bol správny záver súdu prvej inštancie o tom, že nedošlo k zániku záložného práva žalovanej podľa § 28 ods. 2 ZoKR (sťažovateľ iný dôvod zániku záložného práva netvrdil), a preto súd prvej inštancie žalobu správne zamietol. Odvolací súd, už vzhľadom na uvedený právny záver, sa nezaoberal ďalšou vecnou argumentáciou sťažovateľa, pretože podľa názoru odvolacieho súdu uvedené plne postačovalo pre právny záver o danej veci. V závere krajský súd vyhodnotil všetky odvolacie dôvody uplatnené sťažovateľom za nedôvodné.

7. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ podal dovolanie, ktoré najvyšší súd napadnutým rozsudkom zamietol [§ 448 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)], keďže dospel k záveru, že dovolanie v časti namietajúcej vadu podľa § 420 písm. f) CSP je síce prípustné, ale nie je dôvodné, a v časti namietajúcej nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP je neprípustné, pretože je tu dôvod na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. f) CSP.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ namieta, že rozsudok krajského súdu neodstránil množstvo obsahových aj formálnych pochybení súdu prvej inštancie. Napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za arbitrárny, nedostatočne odôvodnený a vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Odôvodnenie napadnutého rozsudku najvyššieho súdu sťažovateľ považuje vo vzťahu k otázke neplatnosti prevzatia dlhu, interpretácie a aplikácie ustanovení ZoKR a aplikácie procesnej doktríny

RAVEN za celkom zmätočné a arbitrárne. Argumentáciu sťažovateľa k otázke nevykonania navrhnutých dôkazov a neuvedenia dôvodu ich nevykonania najvyšší súd ignoroval.

10. Podľa názoru sťažovateľa súd prvej inštancie, odvolací súd, ako aj dovolací súd nedali odpoveď na nastolené otázky – neplatnosť prevzatia dlhu a premlčanie práva výkonu záložného práva. Odvolací súd, ako aj dovolací súd celkom očividne prehliadli väčšinu sťažovateľom vytýkaných nesprávností a nezákonností v rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu. Odvolací súd a ani dovolací súd neodstránili zjavnú zmätočnosť a arbitrárnosť predošlých rozhodnutí, naopak, túto zmätočnosť a arbitrárnosť svojimi rozhodnutiami len prehĺbili. Uvedené predstavuje podľa sťažovateľa flagrantný nesprávny procesný postup súdu, ktorý mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základných práv sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom krajského súdu a napadnutým rozsudkom dovolacieho súdu.

III.1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom krajského súdu:

12. Z čl. 127 ods. 1 ústavy *in fine* vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne a právomoc ústavného súdu subsidiárne, teda iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

13. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu mohol podať sťažovateľ dovolanie, o ktorom bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť najvyšší súd. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti napadnutému rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 CSP, ktorý vymedzili vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP a dovolací dôvod nesprávneho právneho poúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), pričom prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

14. Ústavný súd v súvislosti s predbežným prerokovaním ústavnej sťažnosti preskúmal dovolacie námietky sťažovateľa a zistil, že sa prekrývajú s argumentáciou sťažovateľa v ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu.

15. Dovolací súd na základe obsahu dovolania dospel k záveru o neprítomnosti vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP a o nevymedzení dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia zákonom požadovaným spôsobom.

16. Právomoc najvyššieho súdu rozhodnúť o dovolaní sťažovateľa vylučuje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k rozhodnutiu krajského súdu, pretože argumentácia uvedená v tejto časti ústavnej sťažnosti je totožná s argumentáciou uvedenou v dovolaní. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť vo vzťahu ku krajskému súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom dovolacieho súdu:

17. Právo na súdnu ochranu sa v civilnom sporovom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, ktorých za splnenia civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred súdom vrátane dovolacích konaní, v ktorých sa (popri všeobecných procesných podmienkach) uplatňujú aj ďalšie, osobitné procesné podmienky dovolacieho konania.

18. Ústavný súd, poukazujúc na svoju doterajšiu judikatúru, považuje za potrebné zdôrazniť, že otázka posúdenia, či sú splnené podmienky na uskutočnenie dovolacieho konania, patrí zásadne do výlučnej právomoci dovolacieho súdu, t. j. najvyššieho súdu, a nie do právomoci ústavného súdu. Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy (čl. 124 a čl. 142 ods. 1 ústavy) vyplýva, že ústavný súd nie je alternatívou ani mimoriadnou opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov, ktorých sústavu završuje najvyšší súd (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96).

19. Sťažovateľ namietané porušenie označených práv odôvodňuje predovšetkým nedostatočným odôvodnením a arbitrárnosťou napadnutého rozsudku najvyššieho súdu.

20. V súvislosti s namietanou vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) ústavný súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku dovolacieho súdu, v ktorom súd okrem iného uvádza, že v posudzovanom spore obsah spisu nedáva podklad na záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Súdy oboch nižších inštancií v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, a zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Z obsahu odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu podľa dovolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP, stotožniac sa s dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie vrátane správnych skutkových a právnych záverov (okrem posúdenia naliehavého právneho záujmu okresným súdom – pozri bod 5 tohto uznesenia).

21. Dovolací súd uzavrel, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie má všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ustanovenia § 393 CSP a § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, vykazuje logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania. Nezistil porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces.

22. Vo vzťahu k namietanému dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ktorého prípustnosť sťažovateľ vyvodil z § 421 ods. 1 písm. b) CSP, najvyšší súd predovšetkým uviedol, že dovolateľom formulované otázky neboli otázkami rozhodujúcimi (kľúčovými) pre dané konanie, keďže súdy nižších inštancií nezaložili na ich riešení svoje rozhodnutia o nedôvodnosti žaloby

o určenie zániku záložného práva. Je tak nepochybné, že dovolacie dôvody neboli vymedzené spôsobom predpokladaným v § 431 až § 435 CSP.

23. Najvyšší súd podľa názoru ústavného súdu zamietnutie dovolania sťažovateľa primeraným spôsobom odôvodnil. Ústavný súd pri preskúvaní napadnutého rozsudku nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup dovolacieho súdu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že najvyšší súd sa ústavne akceptovateľným spôsobom zaoberal a aj vysporiadal s dovolaním sťažovateľa vo vzťahu k oboj dovolačím dôvodom, pričom závery, ku ktorým dospel, podrobne, jasne a zrozumiteľne vysvetlil a podporil aktuálnou judikatúrou súdnych autorít.

24. Ústavný súd považuje za potrebné poznamenať, že dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky dovolacie námietky, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o dovolaní podstatný význam. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (podobne II. ÚS 114/2021 a tam citovaná judikatúra).

25. Z uvedeného vyplýva, že medzi napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu a základným právom sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie namieta, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení.

26. Napadnutý rozsudok najvyššieho súdu je podľa názoru ústavného súdu z ústavného hľadiska akceptovateľný a udržateľný, a preto ústavnú sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

27. Keďže je evidentné, že vyslovenie porušenia vlastníckeho práva sťažovateľa bolo v okolnostiach danej veci podmienené zistením porušenia práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivý proces, k čomu nedošlo, ústavný súd aj v tejto časti ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

28. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu